

Zákon z 27. ledna 1921, č. 58, o mimořádné výpomoci vojenským gážistům a čekatelům ve výslužbě, invalidním poddůstojníkům z povolání a jejich pozůstalým — vyjímaje válečné poškozence neb jejich pozůstalé, pro něž platí zákon z 20. února 1920 č. 142 — a pak patentálním invalidům a osobám požívajícím pouze darů z milosti.

(Sb. z. a n. ze dne 18. února 1921, část 15.)

Zákon z 27. ledna 1921, č. 48, o zvýšení zaopatřovacích požitků vojenským gážistům a čekatelům ve výslužbě, invalidním poddůstojníkům z povolání, jejich vdovám a sirotkům, invalidům ze stavu mužstva neb jejich pozůstalým — vyjímaje válečné poškozence neb jejich pozůstalé, pro něž platí zákon z 20. února 1920, č. 142 — a patentálním invalidům, jimž jsou vyměřeny požitky zaopatřovací podle dosud platných vojenských zaopatřovacích zákonův a nařízení

(Sb. z a n. z 9. února 1921, část 11.)

Zákon ze dne 3. března 1921, č. 99, kterým se mění některá ustanovení zákonů ze dne 17. prosince 1919, č. 2 a 3/1920, o odpočivných požitcích státních zaměstnanců.

(Sb. z. a n. ze dne 21. března 1921, část 24.)

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Výnos ministerstva sociální péče č. j. 18.573/E-1920, ze dne 29. listopadu 1920, o postupu okresních ústavů práce při provádění sprostředkování práce.

Při zahajování a rozšiřování výroby v textilních a jiných továrnách postupují okresní ústavy práce tím způsobem, že v první řadě do práce poukazují ony uchazeče, kteří v dotyčné továrně již pracovali a pobírají podporu v nezaměstnanosti. Teprve kdyby takových uchazečů nebylo, přicházejí v úvahu uchazeči ostatní. Postup tento nutno považovati za jedině správný a účelný, má-li se postupně pracovati k restringování a konečnému zastavení podpor.

Stává se však zhusta, že při zahajování a rozšiřování výroby v těchto továrnách hlásí se do továren osoby —zejména mladší dívky — které dosud v továrnách textilních nepracovaly, nároku na podporu nemají a jinde by se dobře uplatniti mohly, což děje se na úkor oněch nezaměstnanců, kteří v dotyčných továrnách dříve byli zaměstnáni a nyní musí býti podporováni. Tím vyvolává se nebezpečí, že zejména starší dělnictvo textilní bude opomíjeno a zůstane na podpoře trvale.

Vzhledem k tomu vybízejí se všechny okresní politické správy, v jejich obvodě se vyplácejí podpory v nezaměstnanosti, aby výše vylíčený postup okresních ústavů práce všemožně podporovaly. K tamní informaci se podotýká, že ve smyslu instrukce dané okresním ústavům práce v Čechách zemským výborem na základě zákona ze dne 29. března 1903 č. 57 z. z. přikazují se uchazeči o zaměstnání do práce zpravidla postupně podle doby, kdy se o práci přihlásili, avšak tak, že ze stejně způsobilých

nají zpravidla přednost místní příslušníci; pak ti, kdož se v místě delší dobu zdržují a ženatí před svobodnými zvláště.

Podobně nutno, aby byla při umísťování dávána přednost osobám chudým a zcela odkázaným na pracovní příjem před těmi uchazeči, kteří nejsou úplně nemajetní, jako na př. menší zemědělci, domkáři a pod., nlikož byly zde opětovně přednášeny stížnosti, že v některých případech zaměstnavatelé, zvláště pak osoby, které rozhodují o přijímání nových sil (mistři) váhají přijímat osoby, odkázané toliko na pracovní příjem, které jim nemohou poskytnouti žádných aprovisačních výhod.

Jestliže by tudíž okresní ústav práce odmítl některému uchazeči vydati průkazní lístek nezaměstnaného, po případě pracovní poukázku, buďtež stížnosti stran ve věci té zevrubně zkoumány, a okresní ústav práce budiž v každém případě slyšen za tím účelem, aby mohl oznámiti, kterého důvodu se tak stalo.

Živnostenská inspekce.

Zákon ze dne 27. ledna 1921 č. 47., kterým se rozšiřuje obor působnosti živnostenských inspektorů na Slovensku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zakoně:

Čl. I. Ustanovení § 15 zákonného článku XXVIII. z roku 1893, o ochraně živnostenských a továrních zaměstnanců proti úrazům a o živnostenských inspektorech, se mění takto:

Dozor živnostenských inspektorů podle § 14 vztahuje se na veškeré podniky provozované po živnostensku nebo po továrnicku bez ohledu na počet zaměstnanců a bez ohledu na to, zdali se v nich používá strojů hnaných živelní silou čili nic.

Čl. II. Ustanovení § 17 téhož zákonného článku se zrušuje.

Čl. III. Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl.

(Sb. z. an. z 9. února 1921, část 11.)

Sommaire.

La question de la compétence du Ministère de la Prévoyance sociale en ce qui concerne la protection de l'enfance, par le Dr A. Tůma, chef de section.

Notre émigration, par Fr. Mězl, conseiller ministériel.

Les conditions d'une prévoyance efficace concernant les aveugles dans la République tchécoslovaque, par V. Tlapák.

Les salaires moyens, par le Dr J. Janko.

La législation ouvrière et socialo-politique à l'Étranger: I. Revue de la législation socialo-politique en Allemagne depuis le coup d'État du 11 novembre 1918 jusqu'à la fin de décembre 1919, par le Dr J. Kotek;

Rapports divers. — Assemblée Nationale. — Jurisdiction.